

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Bona Volvntas Optimæ Consentiens. Seu De Sequendo In
Omnibus Ductu Providentiæ Diviniæ**

Foullon, Jean E.

Leodii, 1657

III. Conformatio voluntatis in priore malorum genere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54992](#)

80 BONA VOLUNTAS

malia, multò minùs in homines, nisi Dei permisso. Alterum calamitatum genus est ab hominum mala voluntate, seu nostrâ, seu alienâ: ejusmodi sunt, bella ex consiliis Achitophelis, calumniæ à senibus Susannæ insidiantibus, lites à mendaci metrictula filium contubernalis suffurata, incendia segetum ab Absalonis emissariis, cædes fratrum ab Abimelecho, aliisque ejusmodi quotidiana.

III.
*Conformatio
voluntatis in
priore malo-
rum genere.*

In priore malorum genere difficile non est, suam cum divina conformare voluntatem. Cùm enim ibi nîl videamus, nisi Dei providētiā, non dubitamus quin à bono bonum profluxerit, etsi ratio nobis sit ignota: occurritq; tunc nobis idem, quod Augustino: *Quidquid accidit contra voluntatem nostram, neveris non accidere nisi de voluntate Dei, de Providentia ipsius, de ordine ipsius, de nutu ipsius, de legibus ipsius:* & si nos non intelligimus quid, quare fiat, denius hoc ipsius Providentiæ, quia non fit sine causa. Explicat hoc Dorotheus familiari similitudine. Nactus fuisti amicum verum, since-

sincerum, non curiæ, ut aiunt, sed cor-
dis, Jonathan alterum, à quo tibi mali
nihil umquam, boni pluriūm accidit.
Is fortè tibi incommodum aliquod in spe-
ciem postmodùm creat: an ideo exca-
descas, obimur mures, inclames, peccatum
esse contra amicitiæ leges? Nonne potius
sic tecum disputes: notus mihi est amici
mei animus experientiâ diuturnâ, & certâ:
constat mihi, id ab ipso malum profectum
non esse malâ mente: est in speciem in-
commodum, at certè ex ipsius benevo-
lentia, non dubito, quin commodum
meum spectârit. Ecquemnam Christo
amicum meliorem, constantiorem, bo-
norum suorum liberaliorem largitorem
invenias? Postquam te donavit temetipso,
& simul tot naturæ ac gratiæ bonis, ali-
quid corpori tuo aut animo affert incom-
modi. Conquerarisne? Irafascaris? Men-
tem tristitiâ torqueas? Animum despon-
deas? Fiduciam amittas?: Cavesis: imò
dic cum D. Polycarpo, quando ad impre-
cationes adversus Christum provocaba-
tur: Octoginta sex annis ipsi servivi, &

D 5

nihil!

82 BONA VOLVNTAS

nihil mihi mali fecit, & ego ipsi maledicam? Ita omnino est, nihil umquam nobis mali fecit optimus parens: aut si quid mali intulit, ad bonum retulit, adeoque bonum fuit.

IV.
Expenditur
à Chrysostomo. Luculentissimè hæc ratiocinatio tractatur à Chrysostomo, libris tribus de Providentiâ, ad Stagirium inscriptis. Nobili loco natus, abdicata re familiari, & spe dignatum, in domum religiosam se abdiderat: sed ibi clangescente sensim studio pietatis, non sat religiosè vixerat. Pœnas negligenter commeritus, repente Dei permisso à Dæmone insidetur, cum officium divinum publicè persolventibus adesset. Simul invisus hospes domicilium corporis invasit, & funestæ nigrarum cogitationum catervæ animum occupavere. Redibat in mentem præteriti temporis recordatio: torquebat futurorum præcogitatio: grayis erat conspectus familiarium: obversabatur animo mœror parentum, si quæ ad ipsos rumor de eventu tam tristi perveniret: aliorum lætitia tristepectus.